

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 noiembrie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Elena Covalenco,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2018, declarate de avocatul Dragomir Aliona în numele părții vătămate Ivancov Serghei, de avocatul Popa Marin în numele inculpatului Drebot Iurie și de avocatul Ciuchitu Vitalie în numele inculpatului Baci Ion, în cauza penală în privința lui

Baci Ion XXX, născut la xxx, originar din s.Xxx, r-nul Xxx, domiciliat în XXX
și
Drebot Iurie XXX, născut la xxx, originar și domiciliat în Xxx.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 30.06.2015 - 04.08.2017;
2. Instanța de apel: 29.08.2017 - 01.03.2018;
3. Instanța de recurs: 13.09.2018 - 21.11.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 04 august 2017, Drebot Iurie a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) Cod penal, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Prin aceiași sentința, Baci Ion a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.157 Cod penal și liberat de răspundere penală, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea de la Baci Ion în beneficiul părții vătămate Ivancov Serghei, a prejudiciului moral în sumă de 20000 lei și a cheltuielilor pentru asistența juridică în sumă de 4000 lei.

A fost încasat de la Baci Ion în beneficiul statului cheltuielile pentru efectuarea expertizei medico-legale în sumă de 57 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Baci Ion, la 06 martie 2015, aproximativ la ora 16.30, aflându-se pe Xxx, manifestând un comportament neadecvat ca reacție la acțiunile lui Ivancov Serghei întreprinse în privința sa și a lui Drebot Iurie, care le-a făcut observație privitor la comportamentul lor în coraport cu dânsul, i-a tras acestuia scurta peste cap, după ce l-a îmbrâncit, cauzându-i, urmare a căderii, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.1037/D din 15.05.2015, fractura coastelor VIII,IX pe stânga linia axilară medie, pneumotorace total pe stânga, emfizem subcutan pe stânga, care prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămare gravă.

Acțiunile inculpatului I.Baci au fost reîncadrate din prevederile art.151 alin.(2) în cele ale art.157 Cod penal, adică *vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății cauzată din imprudență*.

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul, partea vătămată S.Ivancov și avocatul acestuia A.Dragomir, și avocatul Ig.Conoval în numele lui I.Baciu, care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care I.Drebot și I.Baciu să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.151 alin.(2) lit.d) Cod penal la 11 ani închisoare, fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; - să fie admisă integral acțiunea civilă și încasată de la inculpați prejudiciul moral în mărime de 100000 lei și cheltuielile judiciare în sumă de 57 lei; - instanța la achitarea lui I.Drebot și recalificarea acțiunilor lui I.Baciu greșit a concluzionat că acestora le-a fost încălcat dreptul la apărare, prin prezentarea lor spre recunoașterea părții vătămate S.Ivancov cu încălcarea art.116 Cod de procedură penală, deoarece partea vătămată cu lux de amănunte a descris persoanele care i-au aplicat lovituri, menționând că-i poate recunoaște, ulterior fiind efectuată acțiunea de urmărire penală „recunoașterea persoanei” cu respectarea prevederilor legale, unde ambii inculpați și apărătorul acestora nu au avut nici o obiecție referitor la acțiunea efectuată; - instanța neîntemeiat a considerat că acuzarea nu a probat comiterea de către I.Drebot a careva fapte în privința lui S.Ivancov, care ar nimeri sub incidența art.151 Cod penal, constatând că învinuirea adusă acestuia este una neconcretă, bazată pe presupuneri; - instanța nu a motivat recalificarea acțiunilor lui I.Baciu în baza art. 157 Cod penal, precum și nu s-a ținut cont de declarațiile părții vătămate care a declarat că inculpații au acționat de comun acord, intenționat, fără careva motiv au aplicat ambii lovituri, iar în momentul în care a încercat să amelioreze conflictul, inculpații au continuat să-l lovească în diferite părți ale corpului; - instanța a ignorat declarațiile martorilor V.Malic, A.Covaș și I.Richie care în coroborare cu cele ale lui S.Ivancov confirmă săvârșirea faptei de către I.Drebot și I.Baciu;

- partea vătămată și avocatul A. Dragomir, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie încasat în mod solidar de la I.Drebot și I.Baciu în folosul părții vătămate prejudiciul moral în sumă de 100000 lei, invocând că în urma săvârșirii infracțiunii i-au fost cauzate vătămări corporale grave și până în prezent primește tratament medical, fapt confirmat prin certificate medicale;

- avocatul I.Conoval în numele lui I.Baciu, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, de achitare a inculpatului, indicând că sentința este ilegală și neîntemeiată, deoarece prin raportul de expertiză medico-legală nr.1037/D din 15.05.2015, s-a constatat că nu se exclude faptul producerii vătămarilor corporale depistate la partea vătămată în rezultatul căderii din poziție verticală, fără a ține cont că victima se afla în stare de ebrietate, astfel că leziunile puteau fi provocate și în urma căderii părții vătămate, lipsind legătura causală între acțiunile lui I.Baciu și consecințele survenite, din care considerente instanța urma să excludă ca probă raportul de expertiză medico-legală; - la baza sentinței de condamnare instanța a pus declarațiile lui I.Baciu date la etapa urmăririi penale, precum că acesta „*l-a bruscat fizic*” și „*l-a împins*”, fără a ține cont de depozițiile date în instanță, potrivit căreia inculpatul a negat că ar fi aplicat violență fizică în privința lui S.Ivancov; - careva probe ce ar confirma vinovăția inculpatului în baza art.157 Cod penal lipsesc; - potrivit procesului-verbal de recunoaștere a persoanei din 25.05.2015, partea vătămată i-a recunoscut pe ambii inculpați ca persoane care i-au aplicat lovituri, însă I.Baciu a înaintat obiecții la întocmirea acestei acțiuni procesual penale și instanța eronat le-a apreciat ca probe identice, ce confirmă vinovăția doar a lui I.Baciu; - instanța în mod arbitrar a încasat prejudiciul moral, fără a ține cont că partea vătămată nu a prezentat careva calcule și probe ce se referă la prejudiciul cauzat, din care considerente acțiunea civilă urmează a fi respinsă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2018, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de avocatul I.Conoval în numele inculpatului I.Baciu, iar apelurile declarate de procuror, partea vătămată S.Ivancov și avocatul acestuia A.Dragomir au fost admise, casată integral sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care I.Drebot și I.Baciu au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.151 alin.(2) lit.d) Cod penal la câte 10 ani închisoare, fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă parțial acțiunea civilă, dispunându-se încasarea de la I.Drebot și I.Baciu în beneficiul lui S.Ivancov a prejudiciului moral în sumă de câte 20000 lei, de la fiecare, în rest pretențiile privind încasarea prejudiciului moral au fost respinse, ca neîntemeiate.

Totodată, s-a încasat în mod solidar de la I.Drebot și I.Baciu în beneficiul lui S.Ivancov cheltuielile de judecată în sumă de 4000 lei pentru acordarea asistenței juridice.

Cererea acuzatorului de stat privind încasarea de la I.Drebot și I.Baciu în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 57 lei, a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

4.1. Pentru pronunțarea hotărârii date instanța de apel a constatat că, la 06 martie 2015, aproximativ în jurul orelor 16.30, Baciu Ion împreună și de comun acord cu Drebot Iurii, aflându-se pe Xxx, manifestând un comportament neadecvat și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, fără motiv, în urma unui conflict cu Ivancov Serghei, i-au aplicat ultimului lovituri în diferite regiuni ale corpului, în rezultatul cărora, conform raportului de expertiză medico-legală nr.1037/D din 15.05.2015 s-a constatat: fractura coastelor VIII,IX pe stânga pe linia axilară medie, pneumotorace total pe stânga, emfizem subcutan pe stânga, leziuni corporale ce prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămare corporală gravă.

Instanța de apel, respectând prevederile art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, analizând și apreciind probele administrate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării reciproce, a constatat că vinovăția inculpaților I.Drebot și I.Baciu în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) lit.d) Cod penal și-a găsit confirmare.

La fel, a menționat că concluzia primei instanțe privind recalificarea acțiunilor lui I.Baciu în baza art.157 Cod penal și de achitare a lui I.Drebot de sub învinuirea adusă în baza art.151 alin.(2) lit.d) Cod penal, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii, este neîntemeiată, deoarece instanța nu a verificat sub toate aspectele împrejurările de fapt și de drept a cauzei în raport cu probele anexate.

De asemenea, instanța de apel a respins argumentele avocatului, precum că inculpații nu au recunoscut vinovăția la nici o etapă a procesului penal, din care motiv urmează a fi achitați, or, nerecunoașterea vinovăției este o metodă de apărare și un drept al lor de a nu se autoincrimina, și nu constituie temei pentru achitarea lor.

Totodată, instanța a conchis că declarațiile părții vătămate sunt consecutive și pertinente pe tot parcursul procesului penal, nu conțin divergențe, mai mult că S.Ivancov nu se cunoștea cu inculpații până la incident, astfel nu se atestă nici un motiv de răzbunare a părții vătămate, care ar justifica vre-o poziție părtinitoare a acestuia, ci demonstrează veridicitatea declarațiilor. Astfel, de la începutul procesului penal, S.Ivancov a declarat cu certitudine că ambii inculpați au acționat de comun acord, *ambii au aplicat lovituri*, în urma căruia a primit leziuni corporale, iar în momentul ce s-a deplasat împreună cu colaboratorii de poliție și A.Covaș pe urmele inculpaților, i-a recunoscut și cu lux de amănunte a indicat că anume ultimii i-au aplicat lovituri,

descriindu-i fiziologic, cu ce erau îmbrăcați și anume, unul avea asupra s-a scurtă, iar al doilea avea în spate un rucsac. Aceste declarații au fost confirmate și prin procesul-verbal de consemnare a plângerii părții vătămate din 30.04.2015, potrivit căruia S.Ivancov a solicitat să fie trase la răspundere penală persoanele necunoscute, care, la data, locul și circumstanțele indicate, fără nici un motiv, i-au aplicat lovituri cu pumnii și picioarele peste suprafața corpului, cauzându-i leziuni corporale grave (f.d.5,vol.1).

La fel, instanța de apel a considerat corecte declarațiile martorilor V.Malic și A.Covaș, care au comunicat instanței detalii relevante cu privire la reținerea lui I.Drebot și I.Baciu pe urme fierbinți, aceștia descriind detaliat momentul reținerii suspectilor, că partea vătămată direct, fără careva suspiciuni, a arătat că anume inculpații au comis fapta, iar în momentul stopării, ambii inculpați prezentau explicații puțin plauzibile și contradictorii cu privire la motivul acțiunilor sale, declarații pe care prima instanță nu le-a apreciat la justa valoare, care demonstrează pe deplin vina inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate.

Prin urmare, instanța de apel a apreciat critic soluția primei instanțe, potrivit căreia procesele-verbale de confruntare dintre bănuții I.Baciu, I.Drebot și partea vătămată S.Ivancov din 26.05.2015, urmează a fi excluse din lista probelor acuzării, or, instanța nu și-a motivat soluția respectivă, nu a indicat care sunt motivele excluderii acestor probe, făcând trimitere la obiecțiile depuse de partea apărării în adresa procurorului, fără a ține cont că prin ordonanța din 04.06.2015 aceste obiecții au fost respinse, ca neîntemeiate, iar procesele-verbale nominalizate au fost menținute (f.d.79-80,vol.1), astfel nefiind justificată concluzia instanței, precum că procesele-verbale de recunoaștere a persoanei nu au forță probantă.

De asemenea, instanța de apel a conchis ca fiind neclară poziția primei instanțe referitor la faptul că învinuirea adusă lui I.Drebot nu este concretă, fiind bazată pe presupuneri, că starea de fapt cu care a fost sesizată instanța referitor la inculpatul I.Drebot este circumstanțială minimal, cu elemente de legătură doar tangențială cu infracțiunea imputată, deoarece aceste concluzii sunt declarative, vagi, cu un semnificativ conținut de ambiguități, care se combat prin cumulul celorlalte probe cercetate în cadrul ședinței de judecată care demonstrează vina inculpaților în comiterea faptei imputate.

Totodată, instanța de apel a conchis că prima instanță nu a motivat din care considerente a ajuns la concluzia de recalificare a acțiunilor inculpatului I.Baciu în baza art.157 Cod penal, însă s-a bazat doar pe raportul de expertiză medico-legală nr.1037/D din 15.05.2015, potrivit căreia nu a fost exclusă producerea vătămărilor corporale depistate la partea vătămată S.Ivancov în rezultatul căderii din poziție verticală, reieșind din localizarea anatomică și caracterului morfologic al lor, precum și din declarațiile inculpatului I.Baciu depuse la urmărirea penală, unde a recunoscut că „l-a bruscat fizic”, „l-a împins” pe partea vătămată.

Astfel, instanța de apel a reținut că această concluzie contravine materialelor cauzei, deoarece potrivit raportului de expertiză nominalizat mai sus, prin care se confirmă că părții vătămate i-au fost cauzate fractura coastelor VIII, IX pe stânga linia axilară medie, pneumotorace total pe stânga, emfizem subcutan pe stânga, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contodont dur, prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămare gravă. Producerea leziunilor corporale prin automutilare se exclude.

Prin urmare, instanța a apreciat critic soluția primei instanțe referitor la faptul că I.Baciu ar fi acționat din imprudență, deoarece imprudența reprezintă o formă a culpei caracterizată prin faptul că autorul prevede posibilitatea producerii rezultatului păgubitor al faptei ilicite, dar nu îl acceptă, considerând în mod nejustificat că acel rezultat nu se va produce.

În speță, ținând cont de intensitatea mai multor lovituri aplicate de inculpați cu mâinile și picioarele părții vătămate, de faptul că aceștia au acționat de comun acord, fiind în doi, iar victima singură și în stare de ebrietate, adică într-o stare vulnerabilă, rezultă cert intenția directă a inculpaților de cauzare a vătămarilor corporale. Mai mult că, în cazul în care I.Baciu ar fi acționat din imprudență, nu era să-l părăsească pe partea vătămată în stradă fără să cheme ambulanța, astfel, comportamentul inculpaților demonstrează elocvent intenția directă de a cauza vătămări corporale grave părții vătămate, din motive huliganice.

Respins de instanța de apel a fost și argumentul apărătorului, precum că raportul de expertiză medico-legală nr.1037/D din 15.05.2015 urma a fi exclus din lista probelor, or legea procesuală prevede procedura prin care un raport de expertiză poate fi contestat, iar la caz nu au fost înaintate obiecții asupra concluziilor raportului dat, inclusiv și nu s-a solicitat efectuarea unui expertize suplimentare.

Respectiv, instanța de apel la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpaților I.Drebot și I.Baciu, reținând prevederile art.7,61, 75-78 Cod penal, precum și gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria celor grave comise din intenție, de faptul că inculpații au părăsit locul faptei și nu au chemat ambulanța, de persoana acestora, care anterior au fost condamnați, dar antecedentele penale sunt stinse, fiind căsătoriți, inculpatul I.Drebot având un copil la întreținere, lipsa circumstanțelor agravante, influența pedepsei aplicate, a conchis că corectarea și reeducarea inculpaților poate avea loc prin stabilirea acestora a pedepse minime cu închisoarea, prevăzută de sancțiunea art.151 alin.(2) Cod penal.

Referitor la acțiunea civilă, instanța a dispus încasarea din contul inculpaților I.Drebot și I.Baciu a prejudiciului moral în mărime de câte 20000 lei de la fiecare și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 4000 lei. Instanța a indicat că, deși partea vătămată solicită încasarea prejudiciului material, această cerință urmează a fi respinsă, pe motiv că nu au fost prezentate probe în confirmarea cheltuielilor și nu a concretizat care este suma prejudiciului material cauzat.

Totodată, instanța de apel a constatat că prima instanță eronat a admis solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei din contul lui I.Baciu, care urma a fi respinsă, pe motiv că cheltuielile efectuate de către organul de urmărire penală au rezultat din activitatea de administrare a materialului probator necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate, cheltuieli care sunt trecute în contul statului.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare avocatul A.Dragomir în numele părții vătămate S.Ivancov, avocatul M.Popa în numele inculpatului I.Drebot și avocatul V.Ciuchitu în numele inculpatului I.Baciu, care solicită:

- avocatul A.Dragomir în numele părții vătămate, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, casarea deciziei în partea acțiunii civile cu încasarea în mod solidar de la inculpații I.Drebot și I.Baciu a prejudiciului moral în sumă de 100000 lei, indicând că partea vătămată până la evenimentele din 06.03.2015 a fost recunoscut persoană cu dizabilitate medie, iar după incident a fost transportat la spitalul de urgență unde s-a aflat șapte zile și până la moment primește tratament medical, fapt confirmat prin certificatele medicale anexate la materialele cauzei, starea sănătății permanent se agravează, iar inculpații vina în comiterea infracțiunii nu au recunoscut-o, nu și-au cerut scuze, precum și nu au suportat cheltuieli legate de tratament;

- avocatul M.Popa în numele inculpatului I.Drebot care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8) și 9) Cod de procedură penală, casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, indicând că instanța de apel a apreciat eronat probele; - vinovăția inculpatului

nu a fost probată; - instanța de apel nu a luat în considerație concluzia raportului de expertiză medico-legală nr.1037/D din 15.05.2015, potrivit căreia leziunile corporale grave depistate la partea vătămată, puteau fi produse și în urma căderii din poziție verticală; - atât la urmărirea penală, cât și în prima instanță s-a constatat că victima până a se întâlni cu inculpații, deja se afla cu semne vizibile pe față a diferitor leziuni, acesta se afla în stare de ebrietate, avea un comportament haotic, hainele murdare, ceea ce determină că până la incident a căzut jos; - a fost încălcată acțiunea procesuală prevăzută de art.116 Cod de procedură penală -prezentarea persoanei spre recunoaștere, deoarece această acțiune nu trebuia să fie efectuată, fiindcă la data de 06.03.2015 martorul V.Malic în prezența părții vătămate și a martorului A.Covaș i-a reținut pe inculpați, conducându-i la IP Botanica unde i-a documentat, iar la efectuarea acțiunii nominalizate, cei patru asistenți procedurali au avut vârste diferite, diferiți la exteriori, îmbrăcați în haine murdare, deoarece au fost luați de pe șantierul unei construcții în raport cu îmbrăcămintea exterioară a inculpaților, astfel urmărirea penală a fost efectuată cu grave abateri, prin ce i-a fost încălcat inculpatului dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6 și 13 CEDO;

- avocatul V.Ciuchitu în numele inculpatului I.Baciu care, indicând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.1), 6), 8) Cod de procedură penală, casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii imputate; - nu au fost respectate dispozițiile privind competența după calitatea persoanei; - instanța de apel a dat o apreciere greșită probelor; - la baza soluției de condamnare instanța de apel a pus declarațiile martorilor A.Covaș și I.Tichie, care au fost audiați doar la examinarea cauzei în prima instanță, fără audierea pe viu a acestora, prin ce s-a încălcat prevederile art.314 Cod de procedură penală și jurisprudența CEDO; - ordonanța de punere sub învinuire urmează a fi anulată, deoarece din momentul reținerii, recurentului i se recunoaște calitate de bănuit, iar norma art.63 alin.(2) Cod de procedură penală, stipulează clar că organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuit ... persoana reținută - mai mult de 72 de ore, astfel I.Baciu putea pus sub învinuire doar în cadrul acestui termen, fiind încălcat art.63 Cod de procedură penală; - a fost încălcat prevederile art.116 Cod de procedură penală, deoarece până la efectuarea acțiunii de recunoaștere a persoanei se întocmește un proces-verbal de constatare a semnelor și particularităților distinctive ale persoanei supuse recunoașterii, însă un asemenea proces-verbal nu a fost întocmit; - asistenții procedurali care au participat la prezentarea spre recunoaștere nu au fost asemănători cu inculpatul, precum și ultimul nu a fost anunțat de organul de urmărire penală despre petrecerea acestei acțiuni procedurale, nefiind asigurat de apărător, prin ce s-a încălcat dreptul la apărare, astfel urmează a fi exclus acest proces-verbal din lista probelor; - urmează a fi anulată ordonanța de recunoaștere a lui S.Ivancov în calitate de parte vătămată, deoarece acesta a fost recunoscut în calitate de parte vătămată la 30.04.2015, iar urmărirea penală a fost pornită la 04.05.2015; - instanța a pronunțat o hotărâre nemotivată, deoarece nu sunt date răspunsuri la toate argumentele invocate în apel.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursurilor declarate, ca fiind vădit neîntemeiate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul A.Dragomir în numele părții vătămate S.Ivancov.

Potrivit textului recursului avocatul în numele părții vătămate, a invocat prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, considerând că instanța de

apel nu a motivat suficient hotărârea în latura civilă, admițând acțiunea civilă doar parțial, pe când urma s-o admită integral.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare.

Totodată, Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților, și critică hotărârea instanței de apel numai referitor la mărimea prejudiciului moral încasat.

În ce privește dezacordul recurentului cu cuantumul prejudiciului moral dispus spre încasare în folosul părții vătămate în mărime de câte 20000 lei de la fiecare inculpat, Colegiul penal reține următoarele.

Potrivit art.1423 Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Soluționând chestiunea privind încasarea prejudiciului moral cauzat părții vătămate, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.1423 alin.(1) Cod civil coroborat cu art.219 alin.(4) Cod de procedură penală, iar la determinarea cuantumului acestuia, a luat în considerație atât gravitatea cauzării suferințelor fizice și psihice a părții vătămate, cât și date obiective care certifică acest fapt, și anume nivelul suportării suferințelor fizice și psihice în urma vătămării corporale a acestuia, luându-se în considerație felul și gradul de vinovăție al autorilor prejudiciului, consecințele survenite, precum și măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Instanța de recurs ține să enunțe că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că îndemnizația trebuie să prezinte o justă despăgubire, iar cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât acesta să aibă efect compensatoriu, și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor, și nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor.

Privitor la volumul prejudiciului moral cauzat părții vătămate, Colegiul penal menționează că, deși este cert că acesta, în urma acțiunilor inculpaților a suferit anumite prejudicii morale, totuși cuantumul despăgubirii prejudiciului moral solicitat de la inculpați în sumă de 100000 lei este excesiv de mare, concluzie ce rezultă din practica judiciară privind aplicarea legislației referitor la încasarea despăgubirilor morale.

Totodată, Colegiul atestă că instanța de apel, la soluționarea chestiunii privind încasarea prejudiciului moral, corect a menționat că prejudiciul moral se încasează separat de la fiecare inculpat în parte, dar nu solidar după cum solicită avocatul și în recursul ordinar, or, în cazul în care cererea de reparare a prejudiciului moral a fost înaintată în instanța de judecată către mai mulți reclamați și prin hotărârea pronunțată aceasta a fost admisă, potrivit legislației în vigoare, *prejudiciul moral se încasează aparte și nu solidar*.

Prin urmare, prejudiciul moral dispus spre încasare de la inculpați în folosul părții vătămate, Colegiul penal îl consideră unul echitabil, la determinarea cuantumului fiind luate în considerație gravitatea suferințelor psihice ale părții vătămate, starea materială a inculpaților, iar suma a câte 20000 lei de la fiecare inculpat, e capabilă să remedieze suferințele suportate de partea vătămată.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care face referire recurentul.

Cu referire la recursurile ordinare declarate de avocatul M.Popa în numele inculpatului I.Drebot și de avocatul V.Ciuchitu în numele inculpatului I.Baciu.

Colegiul penal asupra recursurilor constată că, avocații în numele inculpaților invocă ca temei prevederile art.427 alin.(1) pct.1), 6), 8), 9) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când nu au fost respectate dispozițiile privind competența după calitatea persoanei, instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală.

Analizând motivele invocate de recurenți Colegiul constată că acestea nu sânt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

După cum rezultă din conținutul recursurilor, autorii acestora nu sunt de acord cu condamnarea lui I.Drebot și I.Baciu în baza art.151 alin.(2) lit.d) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestora în săvârșirea infracțiunii imputate.

Conform art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, poate administra, la cererea părților orice probe noi, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Ținând seama de aceste prevederi, Colegiul penal constată că instanța de apel a fost în drept și, de fapt, întemeiat a dat o nouă apreciere, alta decât cea făcută de prima instanță, probelor cauzei, motivându-și detaliat și clar soluția adoptată, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpaților I.Drebot și I.Baciu în comiterea infracțiunii incriminate.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul penal reține că instanța de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală, pe care suplimentar și minuțios le-a cercetat în ședința de judecată, a audiat inculpații, partea vătămată, martorul V.Malic, și verificând probele materiale, le-a dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) lit.d) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestora fiind justă.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras având în vedere declarațiile inculpaților, părții vătămate, a martorilor, precum și în urma verificării prin citire în ședința de judecată a declarațiile martorilor I.Tichie, A.Covaș și actele cauzei - procesul-verbal de consemnare a plângerii verbale a părții vătămate S.Ivancov din 30.04.2015; - raportul de expertiză medico-legală nr.1037/D din 15.05.2015; - procesele-verbale de recunoaștere a persoanei din 25.05.2015; procesele-verbale de confruntare dintre bănuiții I.Baciu și I.Drebot cu partea vătămată S.Ivancov, probe care sunt detaliat descrise în textul deciziei instanței de apel.

În contextul acestui material probator, Colegiul penal conchide că instanța de apel corect a stabilit că inculpații se fac vinovați de comiterea infracțiunii imputate, iar starea de fapt corespunde sub toate aspectele împrejurărilor ce rezultă din mijloacele de probă, ce au fost reținute întru confirmarea vinovăției lui I.Drebot și I.Baciu în comiterea

infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) lit.d) Cod penal.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția inculpaților I.Drebot și I.Baciu, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluzia prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Prin urmare, argumentele recurențelor, precum că în acțiunile inculpaților lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(2) lit.d) Cod penal, sunt neîntemeiate și contravin actelor cauzei.

Astfel, instanța de apel cert a constatat că inculpații i-au aplicat părții vătămate câteva lovituri în diferite regiuni ale corpului, fapt ce rezultă din declarațiile părții vătămate și a martorilor A.Covaș, V.Malic, I.Tichie, care nu au fost martori oculari, însă au relatat evenimentele din spusele victimei și care au confirmat că S.Ivancov a arătat în direcția inculpaților I.Drebot și I.Baciu, că aceste sunt persoanele, care l-au agresat.

Argumentele recurențelor, precum că instanța de apel la pronunțarea hotărârii a luat în considerație doar declarațiile părții vătămate și a martorilor nominalizați mai sus, sunt neîntemeiate, deoarece se combat prin probele sus menționate, cercetate și verificate în instanțele de judecată, inclusiv și prin declarațiile lui I.Baciu depuse în cadrul urmăririi penale, care a confirmat că l-a împins și bruscat fizic pe partea vătămată, iar I.Drebot a negat faptul că a avut conflict cu victima. Prin urmare, instanța de apel just a apreciat critic declarațiile inculpaților, precum că nu au avut conflict cu victima și nu i-au aplicat careva lovituri ultimului.

Nu poate fi reținut nici temeiul invocat de avocați, precum că instanța de apel nu a luat în considerație concluzia raportului de expertiză medico-legală nr.1037/D din 15.05.2015, potrivit căreia leziunile corporale depistate la victimă și anume, fractura coastelor VII,IX pe stânga pe linia axilară medie; pneumotorace total de stânga, emfizem subcutan pe stânga, puteau fi produse în urma căderii din poziție verticală, deoarece în raportul de expertiză indicat este descris și mecanismul provenienței leziunilor „*care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate...*” (f.d.35, v.1). Faptul că în raportul dat este indicat că producerea leziunilor corporale în rezultatul căderii din poziție verticală nu este posibil de exclus, nu poate fi reținut ca circumstanță pentru achitarea sau recalificarea acțiunilor inculpaților, de rând ce atât din declarațiile părții vătămate S.Ivancov, cât și a martorilor A.Covaș, V.Malic, I.Tichie, care sunt consecvente pe parcursul urmăririi penale și cercetării judecătorești, rezultă că inculpații i-au aplicat lovituri cu mâinile și picioarele părții vătămate în diferite regiuni ale corpului.

Instanța de recurs atestă că, nerecunoașterea vinovăției de către inculpați nu echivalează cu achitarea lor, de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția acestora în săvârșirea infracțiunii imputate.

Totodată, Colegiul penal constată că autorii critică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel, considerând-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă aceste argumente nu pot fi reținute, deoarece, conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei, instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Mai mult, recurenții apreciază probele conform propriei opinii și le interpretează din punctul lor de vedere, pe când instanța a verificat probele după veridicitatea acestora, adică corespunderea datei de fapt examinată cu realitatea pe care o probează această data, și în partea descriptivă a deciziei

și-a motivat soluția privind vinovăția inculpaților.

Astfel, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, concluziile privind vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar motivele aduse de recurenți, precum că instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, țin de starea de fapt a cauzei și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs în art.427 Cod de procedură penală.

Temeiul invocat de avocatul V.Ciuchitu în numele lui I.Baciu, prevăzut la art.427 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, precum că nu au fost respectate dispozițiile privind competența după calitatea persoanei, deoarece expertul E.Gancioglo, care a prezentat concluzii cu privire la raportul de expertiză medico-legală, a întocmit și raportul de constatare medico-legală nr.806/D din 22.04.2014, însă potrivit art.89 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, E.Gancioglo nu a putut lua parte la proces în calitate de expert, dacă a participat în calitate de specialist în acest proces, nu pot fi reținute, deoarece potrivit raportului de constatare medico-legală nr.806/D, acesta a fost întocmit de către E.Gancioglo în calitate de expert judiciar medico-legal, dar nu ca specialist (f.d.19-20 v.1).

Totodată, partea apărării indică că expertul E.Gancioglo a încălcat prevederile art.9 alin.(3) lit.b) din Legea nr.1086 din 23.06.2000 cu privire la expertiza judiciară, constatările tehnico-științifice și medico-legale, care stipulează că, expertul nu are dreptul să adune independent materiale pentru efectuarea expertizei, însă necătând la cele nominalizate, expertul a efectuat examinarea corporală a părții vătămate, or, cele invocate nu pot fi reținute, deoarece pentru efectuarea examinării medicale a părții vătămate, de către OSI IP Botanica, O.Cebotari, i-a fost prezentată expertului fișa medicală pe numele lui S.Ivancov (f.d.18 v.1), în baza căreia a și fost efectuată examinarea medicală a acestuia, cât și expertiză medico-legală (f.d.19, 35 v.1)

Referitor la argumentele invocate de avocatul M.Popa, precum că inculpatul I.Drebot a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală, temei prevăzut de art.427 alin.(1) pct.9) Cod de procedură penală, Colegiul atestă că, condiția esențială pentru tragerea persoanei la răspundere penală constă în aceea că fapta imputată să fie prevăzută de legea penală ca infracțiune. Acest motiv de casare poate fi aplicat și în cazul când la momentul săvârșirii, fapta a fost prevăzută de lege ca infracțiune, însă la momentul examinării cauzei în recurs a încetat a mai fi considerată ca infracțiune, fiind exclusă din Codul penal.

Astfel, Colegiul penal conchide că, temeiul invocat de către recurent nu este incident ca motiv de casare a hotărârii atacate, deoarece fapta imputată inculpatului este prevăzută de legea penală ca infracțiune, și anume conform art.151 alin.(2) lit.d) Cod penal - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață, săvârșită de două persoane.

De asemenea, instanța de recurs menționează că, fapta săvârșită de către inculpați nu a fost descriminalizată și nu a încetat de a mai fi infracțiune, nefiind exclusă din Codul penal. Prin urmare, se constată că inculpații au fost condamnați pentru o faptă care este prevăzută de legea penală a R.Moldova.

Afirmațiile apărării, precum că au fost încălcate prevederile art.116 Cod de procedură penală - prezentarea persoanei spre recunoaștere, deoarece până la efectuarea acțiunii de recunoaștere a persoanei se întocmește un proces-verbal de constatare a semnelor și particularităților distinctive ale persoanei supuse recunoașterii, ceea ce nu a fost întocmit, cei patru asistenți procedurali au avut vârste diferite, diferiți la exterior și îmbrăcați în haine murdare în raport cu îmbrăcămintea inculpaților, necătând că urmau a fi asemănători la exterior cu inculpații, ultimii nu au fost anunțați de organul de urmărire penală despre petrecerea acestei acțiuni procedurale, nefiind asigurați de apărător, astfel

fiind încălcat dreptul la apărare, este neîntemeiat și contravine actelor cauzei, deoarece, la materialele cauzei sunt anexate procesele-verbale de recunoaștere a persoanei din 25.05.2015, unde partea vătămată S.Ivancov i-a recunoscut pe I.Drebot și I.Baciu ca persoane care i-au aplicat lovituri (f.d.42-45 v.1). Într-adevăr în procesele-verbale nominalizate, lipsesc constatările semnelor și particularităților distinctive ale persoanei supuse recunoașterii, însă aceasta nu poate servi temei de a concluziona că nu a fost întocmit proces-verbal, precum și din planșa fotografică anexată la procesele-verbale de recunoaștere rezultă că cei câte 4 asistenți procedurali prezenți nu se deosebesc după vârstă, forma corpului, înălțime, adică nu au anumite semne particulare, fiind asemănători la exterior cu inculpații. Mai mult, Colegiul penal menționează că, potrivit procesului-verbal de confruntare între bănuitul I.Drebot și partea vătămată S.Ivancov, ultimul a relatat *că l-a recunoscut pe I.Drebot după înălțime, corpolență și înfățișare* (f.d.57 v.1).

Totodată, Colegiul penal constată că instanța de apel corect a apreciat critic soluția primei instanțe privind excluderea din lista probelor a proceselor-verbale de recunoaștere, deoarece, la 27.05.2015, atât I.Drebot, cât și I.Baciu au depus obiecții asupra acestei acțiuni procesuale, considerând că aceasta a fost efectuată cu încălcări, în lipsa apărătorilor, însă, prin ordonanțele din 04.06.2015, obiecțiile au fost respinse, ca neîntemeiate, pe motiv că la momentul prezentării spre recunoaștere I.Drebot și I.Baciu nu aveau careva statut în cadrul urmăririi penale, iar potrivit art.69 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, participarea apărătorului la procesul penal este obligatorie în cazul în care aceasta o cere bănuitul, învinuitul, inculpatul. Din aceste motive, instanța va respinge afirmațiile recurenților, precum că în cauză a fost încălcat dreptul inculpaților la apărare.

Declarativ este și argumentul avocatului V.Ciuchitu, precum că instanța de apel la examinarea cauzei a încălcat prevederile art.314 Cod de procedură penală și jurisprudența CEDO, deoarece nu era în drept să-și întemeieze soluția pe declarațiile martorilor A.Covaș, I.Tichie, care nu au fost audiați pe viu în instanță, declarațiile acestora doar fiind date citire și nu a administrat probe noi ce ar dovedi vinovovăția inculpaților, ceea ce constituie o încălcare a dreptului acestora la un proces echitabil, deoarece la aplicarea de către instanța de apel a prevederilor art.415 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, termenul „rejudicare” nu desemnează o nouă desfășurare, de la început, a întregii activități procesuale ce este îndeplinită de prima instanță, ci doar efectuarea unor acte procesuale care nu au fost legal îndeplinite sau care sunt necesare, dar nu au fost efectuate de prima instanță.

Potrivit art.414 alin.(2)-(3) Cod de procedură penală, instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal, iar în cazul în care declarațiile acestora se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță.

Conform art.371 alin.(1) Cod de procedură penală, citirea în ședința de judecată a declarațiilor martorului pot avea loc, la cererea părților, în cazul când martorul lipsește în ședință și absența lui este justificată prin imposibilitatea absolută de a se prezenta în instanță.

Colegiul penal atestă că, instanța de apel a respectat dreptul inculpaților la un proces echitabil, deoarece a audiat din nou, pe viu, inculpații I.Baciu, Iu.Drebot, partea vătămată S.Ivancov, martorul V.Malic și a întreprins toate măsurile legale de citare a martorilor A.Covaș, I.Tichie care, potrivit proceselor-verbale de constatare din 17.01.2018, 08.02.2018, rapoartelor ofițerului superior al SP-1 IP Botanica, D.Eftodii, ofițerului superior al SP-2 IP Centru, I.Cecîrlan, s-a constatat imposibilitatea executării încheierii de aducere silită a acestora în instanță, pe motiv că primul nu locuiește pe

adresa indicată, locul aflării acestuia nefiind cunoscut, iar I.Tichie este plecată peste hotarele țării, fiind stabilită cu traiul în Anglia (f.d.35, 51-54 v.2). Fiind în imposibilitate absolută de a asigura prezența în instanța de apel a martorilor A.Covaș și I.Tichie, la solicitarea procurorului, instanța, în temeiul art.371 Cod de procedură penală, a dat citire declarațiilor lor depuse în prima instanță în prezența inculpaților și a apărătorilor acestora, și suplimentar a cercetat probele administrate în cauză, prin citirea lor în ședința de judecată, fiind respectate prevederile art.414 Cod de procedură penală. Mai mult, instanța, la examinarea cauzei, a respectat principiul contradictorialității în procesul penal prevăzut de art.24 Cod de procedură penală, oferindu-le părților posibilitatea prezentării probelor în confirmarea poziției sale, iar din procesul-verbal al ședinței instanței de apel nu rezultă că partea apărării să fi înaintat careva demersuri privind audierea cărorva martori, ba dimpotrivă, a declarat că probe suplimentare nu sunt, considerând posibilă finisarea cercetării judecătorești (f.d.61-62 v.2).

Reținând cele relatate, Colegiul penal constată că, criticile aduse de partea apărării, precum că în cauză a fost încălcat art.6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, inculpaților fiindu-le încălcat dreptul la un proces echitabil, invocând că hotărârea instanței nu a fost motivată din punct de vedere al legalității și temeiniciei acesteia, nu pot fi reținute, deoarece instanța de apel, respectând prevederile legislației în vigoare, a examinat cauza penală fără careva abateri de la normele materiale și procedurale, corect apreciind circumstanțele de fapt și de drept sub toate aspectele, argumentându-și hotărârea, care cuprinde motivele ce au stat la baza soluției adoptate, încadrând corect acțiunile inculpaților, concluzie ce este susținută și de instanța de recurs.

Neîntemeiate sunt afirmațiile avocatului V.Ciuchitu, precum că a fost încălcată, în opinia acestuia, prevederile art.63 alin.(2) Cod de procedură penală și drepturile lui I.Baciu, fiindcă organul de urmărire penală nu era în drept să mențină în calitate de bănuț persoana reținută mai mult de 72 de ore, astfel în cadrul acestui termen I.Baciu putea fi pus sub învinuire.

Așadar, în sensul art.63 Cod de procedură penală, bănuț este persoana față de care există anumite suspiciuni sau probe privind săvârșirea infracțiunii. Aceeași normă procesuală prevede trei acte procedurale prin care persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuț: - procesul-verbal de reținere; - ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate; - ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț.

Pentru a conferi previzibilitate și claritate normei respective, Codul de procedură penală, la alin.(2) din art.63, reglementează termenele în care persoana poate avea calitatea de bănuț. Aceste termene variază de la 72 ore în cazul reținerii persoanei, 10 zile în cazul aplicării măsurii preventive neprivative de libertate și până la 3 luni sau, cu acordul Procurorului General sau al adjuncților săi, 6 luni în cazul emiterii unei ordonanțe.

Astfel, Colegiul penal reține că, la 06.03.2015, după comiterea infracțiunii, I.Baciu a fost condus de colaboratorii de poliție la IP Botanica, mun.Chișinău pentru a fi elucidate circumstanțele cauzei, unde ultimul a comunicat cele cunoscute de el și a fost întocmit un proces-verbal privind actele de constatare (f.d.14 v.1).

Ulterior, la data de 04.05.2015, de către ofițerul superior de urmărire penală al SUP IP Botanica, Gh.Luchian, a fost emisă ordonanța de începere a urmăririi penale conform semnelor componentei de infracțiune prevăzută de art.151 alin.(2) lit.d) Cod penal.

Prin ordonanța aceluiași ofițer din 25.05.2015, I.Baciu a fost recunoscut în calitate de bănuț în cauza penală respectivă incriminându-se săvârșirea infracțiunii prevăzute de

art.151 alin.(2) lit.d) Cod penal (f.d.47 v.1). Prin urmare, în speță, I.Baciu nu a fost reținut, nefiind întocmit careva proces-verbal de reținere.

Cu referire la argumentele avocatului V.Ciuchitu, precum că urmează a fi considerată nulă ordonanța de recunoaștere a lui S.Ivancov în calitate de parte vătămată, Colegiul penal menționează că, potrivit art.427 alin.(2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

La caz, Colegiul penal sesizează că motivele invocate de avocat, întru casarea hotărârilor judecătorești, menționate supra, nu au fost invocate în instanța de apel nici de către avocat și nici de către inculpatul I.Baciu și respectiv, în temeiul normei citate, acestea nu pot fi invocate în instanța de recurs.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestora în cazul în care constată că sunt vădit neîntemeiate.

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursurilor ordinare declarate de avocatul A.Dragomir în numele părții vătămate S.Ivancov, de avocatul M.Popa în numele inculpatului I.Drebot și avocatul V.Ciuchitu în numele inculpatului I.Baciu, fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție.

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Dragomir Aliona în numele părții vătămate Ivancov Serghei, de avocatul Popa Marin în numele inculpatului Drebot Iurie și de avocatul Ciuchitu Vitalie în numele inculpatului Baciu Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2018, în cauza penală în privința lui Drebot Iurie și Baciu Ion, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 decembrie 2018.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan